

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 9C/102/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815205007
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815205007.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Silviou Šviderskou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, P.O.Box 205, 810 00 Bratislava, proti odporcovi: A. J., W.. XX.XX.XXXX, XXX XX L. XXX, o zaplatenie sumy 155,50 eur s prísl., takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie sumy 21,46 eur **z a s t a v u j e .**

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi sumu 86,15 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 12. 06. 2012 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach po 20 eur splatných do 30. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti návrh **z a m i e t a .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 155,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne od 12.06.2012 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že navrhovateľ a odporca uzatvorili dňa 29.12.2008 zmluvu o pôžičke evid. č. 1782052, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi celkovú sumu pôžičky 507,87 eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mal odporca splácať pôžičku v pravidelných 51 mesačných splátkach v sume 9,96 eur. Do dňa podania žalobného návrhu uhradil odporca sumu 370,43 eur. Vzhľadom na to, že odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, navrhovateľ dňa 06.06.2012 listom - predžalobná upomienka vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dnešného dňa odporca dlžnú sumu neuhradil. Celkový dlh odporcu ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 155,50 eur.

Na základe podaného návrhu na zmenu účastníka súd uznesením č. k. 9C/102/2015-44 zo dňa 12.10.2015 pripustil, aby z konania na strane navrhovateľa vystúpila spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 a na jej miesto do konania vstúpil ako navrhovateľ Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154.

Pred začatím pojednávania navrhovateľ zbral žalobu čiastočne späť v časti zmluvných pokút vo výške 21,46 eur s prísl.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Keďže navrhovateľ zobral svoj návrh v časti zmluvnej pokuty a poplatkov vo výške 21,46 eur späť pred začatím pojednávania, súd podľa citovaného zákonného ustanovenia konanie v tejto časti zastavil.

Odporca potvrdil, že zmluvu s navrhovateľom uzavrel. Vzhľadom na jeho súčasnú finančnú situáciu požiadal o možnosť zaplatiť záväzok v splátkach max. 20 eur mesačne.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o poskytnutí pôžičky č. 8122933796, predžalobnou upomienkou, všeobecnými obchodnými podmienkami, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok a prílohou k tejto zmluve, vyjadrením navrhovateľa a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. a odporca uzavreli dňa 19.12.2008 Zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 8122933796, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky odporcovi vo výške 398,- eur. Odporca sa zaviazal pôžičku splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 9,96 eur v celkovom počte 51 splátok. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 12,44 %.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.08.2015 spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku voči odporcovi, ktorá je predmetom tohto konania, na navrhovateľa ako postupníka.

Odporca v prospech navrhovateľa vykonal úhrady v celkovej výške 370,43 eur.

Listom zo dňa 06.06.2012 veriteľ vyzval dlžníka na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení uviedol, že uplatnená pohľadávka predstavuje nesplatený úver poskytnutý odporcovi právnym predchodcom navrhovateľa na základe zmluvy e.č. 1782052. Odporca sa poskytnutý predmet pôžičky vo výške 398,- eur zaviazal zaplatiť formou pravidelných mesačných splátok vo výške 9,96 eur splatných k 20. dňu v mesiaci. Celkovo sa odporca zaviazal zaplatiť sumu 507,87 eur. Odporca na úhradu úveru zaplatil 370,43 eur. Žalobou uplatnená pohľadávka v sume 155,50 eur je vypočítaná ako súčet nesplatenej úverovej istiny v sume 134,04 eur, čo predstavuje celovú dlžnú sumu úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu a zmluvnej pokuty vo výške 21,46 eur. Ohľadom zmluvnej pokuty v sume 21,46 eur zobral navrhovateľ návrh späť. Žalovaná suma 134,04 eur pozostáva z čiastky 47,89 eur (neuhradené úverové splátky za obdobie od októbra 2011 do februára 2012) a zo sumy 86,15 eur (úverová istina splátok v poradí od 42. splátky do pôvodne dojednanej 51. úverovej splátky splatnej dňa 20.03.2013)

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že z pôžičky získané finančné prostriedky použil na kúpu televízora. Pôžičku riadne splácal poštovými poukázkami. Mal za to, že mu zostáva uhradiť už len pár mesiacov. Toho času je nezamestnaný a evidovaný na úrade práce. Jeho príjem pozostáva z dávky v hmotnej núdzi vo výške 63 eur. Žije v spoločnej domácnosti s rodičmi.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzavretá zmluva o pôžičke, z ktorej vzniknutá pohľadávka bola na navrhovateľa postúpená zmluvou o postúpení. Postúpenie bolo preukázané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch, preto mal súd za to, že je daná aktívna legítimácia navrhovateľa v tomto konaní.

Ďalej súd zistil, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi predchodcom navrhovateľa a odporcom je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Na základe zmluvy o pôžičke bola odporcovi poskytnutá suma vo výške 398,- eur. Pôžičku sa odporca zaviazal splatiť v 51 splátkach vo výške 9,97 eur mesačne. V jednotlivých splátkach bol zahrnutý aj úrok z pôžičky dohodnutý vo výške 12,44 % ročne. V prospech navrhovateľa odporca uhradil celkovo finančné prostriedky vo výške 370,43 eur.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú

zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku navrhovateľa voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Odporca sa zaviazal pôžičku splatiť v 51 splátkach, pričom výška mesačnej splátky bola 9,96 eur. Nakoľko odporca mal peňažný záväzok navrhovateľovi plniť v splátkach, pri každej jednej splátke začala plynúť premlčacia doba samostatne a to odo dňa zročnosti každej jednej splátky. Pri všeobecnej trojročnej premlčacej lehote, keď navrhovateľ podal žalobný návrh dňa 18.05.2015 a splatnosti jednotlivých splátok k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, všetky nesplatené splátky spolu vo výške 47,89 eur (splátky splatné v období od októbra 2011 do februára 2012) premlčané. Navrhovateľovi súd priznal sumu 86,15 eur ako dlžnú sumu predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru a v prevyšujúcej časti návrh zamietol (suma 47,89 eur premlčaná).

Odporca sa neuhradením peňažného záväzku riadne a včas dostal do omeškania, preto ho súd odo dňa 12.06.2012 zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške 9,00 % ročne (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1,00% + 8%).

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., Ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu odporcu, mu súd povolil splatiť uvedený dlh v mesačných splátkach po 20 eur, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

V zmysle § 146 ods.2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Aksa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, j epovinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov , odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník

v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 v spojení s 146 ods. 2 O.s.p. Po prepočítaní pomeru úspechu a neúspechu navrhovateľa resp. odporcu súd mal za to, že obaja mali približne rovnaký úspech v spore, preto súd nepriznal trovy konania žiadnemu z nich.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.